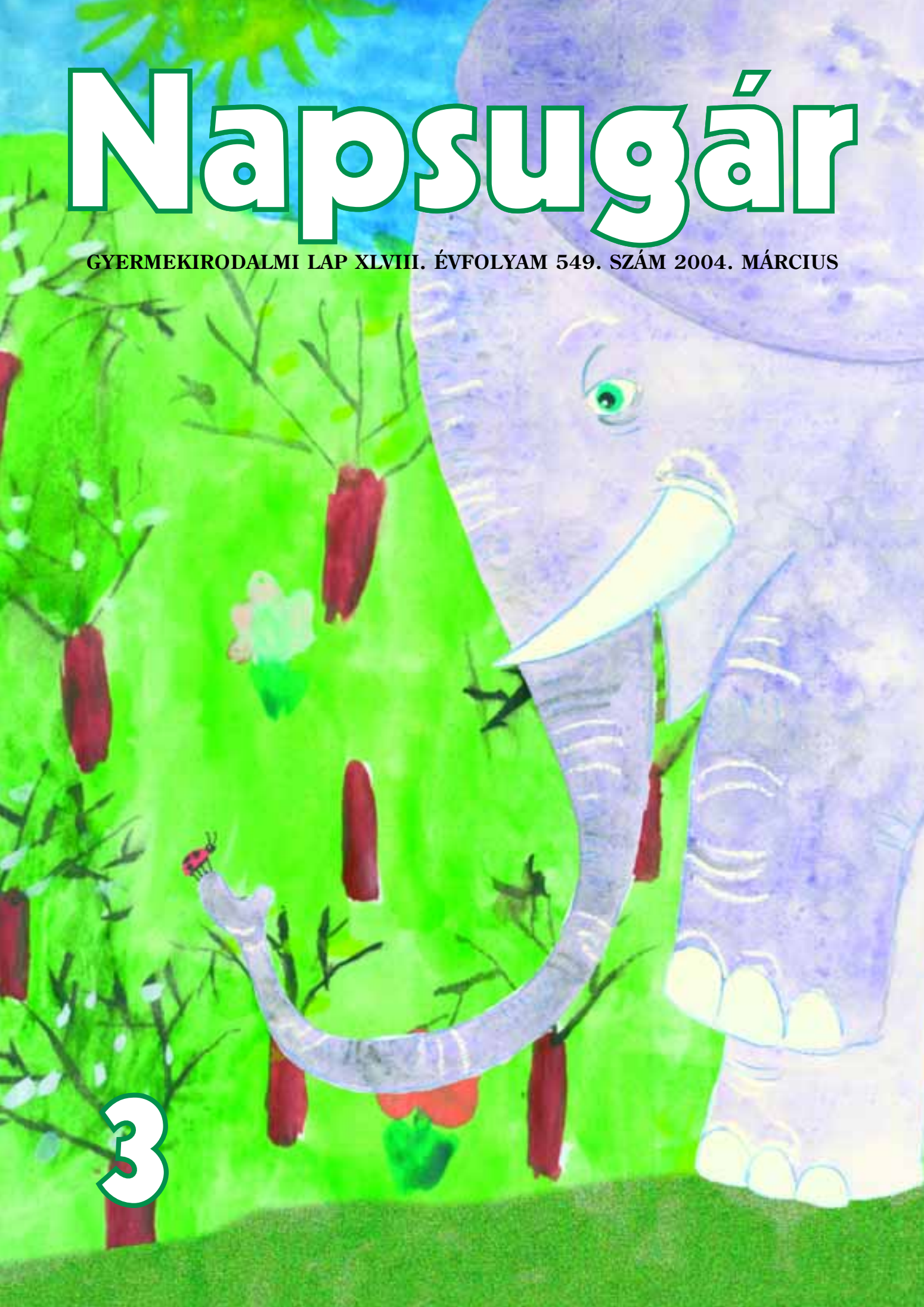

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLVIII. ÉVFOLYAM 549. SZÁM 2004. MÁRCIUS

3

Beröpi az ég a házba,
tele lesz a szoba éggel,
tele lesz a téli ember
keskeny szíve szélességgel.

Devecseri Gábor

KERCŐ ATTILA

KIKELET

Valaki kopogtat.
Vajon ki lehet?
A kilincset fogja
Már a kikelet.

Szégnyelős még, félénk,
Csak most érkezett,
Haját felborzolták
A huncut szelek.

Belép most az ajtón,
S a naptárra néz,
Jöttére a nappal
Nyúlik, mint a méz.

Serényebben virrad,
Tovább él a fény,
Nem koldul a cinke,
Csillan a remény.

Dobol a csatorna,
Futnak az erek,
Megmoccan a dermedt,
Álmodó berek.

A nagy fehérségben
Barna folt henyél,
Hátán batyujával
Útra kész a tél.

Szász Dávid Sándor, Dés

HAJNAL ANNA

MÁRCIUS

Óriási langyos száj
lenyelté a holdat,
csobogva cseng a hó,
csobogva, csengve olvad.
Fehér az éjszaka,
meleg lehelet járja,
fújja egy óriás
holddal derengő szája.
Alszik dunnák megett,
fújja a kását, fújja,
csobogva cseng a hó,
csengve csobog, míg
megunja.
Piliu, piliu, piliuliú! –
kiált egy víg rigófiú.

Kovács Réka, Nagybánya

Háttér:

Németi Tünde Ella,
Magyarkirályfalva

FERENCZES ISTVÁN

KINCSEKERESÉS

Én már olyan nagy vagyok,
fölelem a kilincset,
azt a rézkilincset.
Kinyitom a nagy ajtót,
s megkeresem a kincset,
azt az arany kincset.

El sem olvadt még a hó,
megtaláltam a kincset,
a fák alatt, hó-hahó,
kinyíltak már a kincsek:
a gyöngy kikerics.

Kovács Andrea, Nagyalambfalva

MARKÓ BÉLA ÓRIÁSOK A FÚ KÖZÖTT

Katibogárnak a
szöcske is óriás,
irdatlan lábával
rálép, ha nem vigyáz.

Mindentől megrémül,
minden rettenetes,
magas a fűszál is,
sok-sok emeletes.

De ha szárnyát bontja,
megjő majd a kedve,
s fű közül a szöcske
nézi irigykedve.

SZABÓ ZELMIRA rajza

AISZÓPOSZ MESÉJE

A HANGYA ÉS A GALAMB

A szomjazó hangya inni akart, és
lement a forráshoz, de majdnem be-
lefulladt. A galamb a mellette álló fá-
ról letört egy ágat, és odanyújtotta. A
hangya felmászott rá, és így megme-
nekült.

Közben egy madarász a közelük-
ben állva már készítette a csapdát:
meg akarta fogni a galambot. A han-
gya azonban megcsípte a madarász
lábát, mire az megrázta a nádve-
szőket, és elszalasztotta a galambot.

A mese bizonyítja, hogy sokszor a
kicsik és gyengék is tudnak segíteni a
nagyokon és erőseken.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

KICSI TEKNŐC

(Részlet)

Miért bánkódsz, kicsi teknőc?
Meglásd, egyszer úgyis megnősz...

Ha majd pompás páncélt öltesz,
egyik páncélod a föld lesz,
másik páncélod az ég lesz –
vízben villansz, fűben fénylesz.

Hát ne búsulj, kicsi teknőc –
rágjál répát, attól megnősz...

Répától nő nagyra nyuszi, csacsi, teknőc – sőt
még te is. De segít a növekedésben
ez a Napsugár is. Mesével, verssel, játékkal
emelünk magasra téged, hogy „nagy, hogy
óriás” legyél. S addig is, míg termetre nagy
leszel, aprók példájával biztatunk, hogy az igazi
nagyság nem a méretek, hanem a lélek titka.

RUSZ LÍVIA rajza

Mihez mérte magát
nőni vágyó, kedvenc
törpehősötök?

LÁSZLÓ NOÉMI
ELLENTÉTEK

Nagy a fagy. A sötét.
Nagy a téli éji rét.
Nagy a fán a bagoly,
Nagy a fontos, a komoly,
Nagy a tett, nagy a múlt,
Nagy a nyár, ha kivirult,
Nagy a hó, nagy a szél,
Nagy az élő falevél,
Kis rigó, pinty, veréb,
Lomb között kis égi kék,
Kis mosoly, kis mese,
Kis titok kis rejteke,
Kis pihenő, könnyű szán,
Végnélküli délután,
Kis harangszó, kis zene,
Kis repülés kellene.

MOLNÁR-VEZSPRÉMI EMÓKE
KICSI VAGY NAGY?

„Kicsi vagyok, vagy nagy?” – töprengett a kisfiú.

A minap például így szólt anyja:

– Ilyen nagy fiúnak még mindig mondani kell, hogy rakjon rendet az íróasztalán?!

Apa is azt mondta:

– Már elég nagy vagy ahhoz, hogy egyedül vidd az iskolatáskát!

Nagyi még a szüleinél is nagyobbnak látta őt:

– Mekkora nőttél, drága unokám, hamarosan lepipálsz minket!

De a helyzet nem ilyen egyszerű. Mert anyu ezt is mondta:

– Kicsi vagy még, majd jövőre – talán – te is mehetsz táborba.

Apa pedig így szólt hozzá:

– Még kicsi vagy, nem tudnád különösebb hasznát venni egy számítógépnek.

De nagyi mindkettőjükénél kisebbnek látja őt:

– Egyél még, kis bogaram, tudod, hogy akkor nősz nagyra!

Most már végképp nem értette a kisfiú, hogy ő kicsi vagy nagy. Kire hallgasson?

Elhatározta, hogy tanácsot kér ez ügyben atától, akit ő a világ legbölcsebb emberének tar-

tott: nagyapától.

– Hogy lehet, hogy egyik napon nagynak, másnap pedig kicsinek neveznek? Papi, én kicsi vagyok vagy nagy?

– Attól függ, hogy mihez, fiam – húzta fel a szemöldökét nagyapa.

Bundi kutyus éppen ott nyalogatta kölykét a lóca mellett.

– Emlékszel, nemrég még milyen kicsi volt a kölyök? Látni is alig látott – magyarázta apó.

– Egész nap nem mozdult mellőle az anyja.

– Igaz – bólogatott a kisfiú.

– Azóta sokat nőtt, nagy kutyus, hiszen órákat egyedül tölt, játszik, már a kertbe is kimegrészkedett.

– Sőt, ugatni is próbált – toldotta meg lelkesen a gyerek.

– De ugye mégis kicsi még, hisz nem tudna egyedül meglenni, anyja eteti, mosdatja, tanítja.

– Persze – értett egyet a gyerek.

– Látod, fiacskám, így van ez: a kutyus ahhoz képest nagy, hogy milyen esetlen volt, amikor megszületett, ahhoz viszont még kicsi, hogy egyedül megéljen. Kicsi is és nagy is – attól függ, hogy mihez. Akárcsak te.

– Értem, Papi... – szólt a kisfiú, s a kis labdát odadobta a kutyakölyöknek. Nagy játékba kezdtek – hisz ehhez mindketten már elég nagyok és még elég kicsik voltak.

NEMES NAGY ÁGNES

PISTI GONDOLKOZIK

Érdekes,
érdekes.
Én nem értem, mért van ez.

Hogyha Éva énekel
egy kis vékony éneket,
mindjárt bejön a szobába
szomszéd Gábor, Panni, Klára –
érdekes.

Ha én kezdek énekelni
egy NAGY, HANGOS éneket,
mindjárt kimegy a szobából
Éva, Panni, Klára, Gábor –
érdekes.

LÁSZLÓFFY ALADÁR

KICSI CSUPOR NEM LESZ HORDÓ

Ami nagy, az nagynak termett.
Például a mozitermek.
Csak az nő meg, ami él,
kicsi rügyből lesz levél.
Zsiráfból nem villanypózna,
bajt a keveredés hozna.
Ami kicsi – kicsi marad,
csak az élet dolga halad.
Kicsi edény nem lesz tál,
de Paliból lehet Pál.
Fontosabb mércénk az élet,
mint az arány, súly és méret.
Mindezekről tudni kell,
mennyi, ami megfelel.
Mindig többet érünk szóval,
nagy tudással, kicsi sóval.
Ez a kicsi, az a nagyobb –
mi döntse el, melyik a jobb?

BENEDEK ELEK

MIT MOND A FECSKE?

Kálmánka kisfiú volt még, akkora, mint az öklöm. Akkora bizony. De azért azt akarta, hogy mama éppen akkora darab húst adjon neki, amekkorát apa vett ki a tálból. Hiába mondta mama, apa: Kálmánka, te még kisfiú vagy, beteg leszel. Ekkor egy fecskemadár szállott az ablakra, s ott elkezdett csicseregni. Mind így tett, ni: csi-csicsiri-csicsiriri.

Kérdi Kálmánka az édesapjától:

- Édesapa, mit csicsiril az a fecske?
- Azt fiam, hogy „Kicsinek kicsit, nagynak nagyot, mert ha a kicsi nagyot kíván, kicsit sem kap ám!”

Kálmánka megszívlelte a fecske beszédét. Többé sohasem kívánt nagy darab húst. Félt, hogy kicsit sem kap.

Így volt, vége volt, igaz volt.

GÁRDONYI GÉZA
**A MINDENTUDÓ
KALAP**

Volt nagyapónak magas tetejű, fekete kalapja. Azt mondták, hogy aki azt a kalapot a fejére teszi, mindent tud.

Lám, nagyapó is milyen okos, mindenhez ért: tud olvasni az újságból; szépen szóló fűzfa sípot farag; malmot csinál a papirosból, sőt azt is meg tudja mondani, hányat mutat az óra.

És ez a sok tudomány, tudjátok-e, hol van?

A nagy fekete kalapban.

Pista sokszor szeretne volna a fejére tenni, de sohasem adták oda. Azt mondták neki, majd, ha nagyobb lesz!

Egy délután nagyapó a díványon aludt. A mindentudó kalap a kisasztalon feketélt. Pista lábujjhegyen odaosont, és a fejébe nyomta.

Legelőször is azt tapasztalta, hogy sötétség van a kalapban, mert ha a kalap mindent tud is, azt az egyet nem tudja, hogy kell Pista fülén megállni. Végül a tarkójára tolta a kalapot, föl-

vett egy újságot, és olvasni próbált. De nem tudott egyebet elolvasni, mint amit maga kitalált.

– Bizonyosan rossz az újság – állapította meg –, nem jól van megszerkesztve.

Megpróbálta a kártyákat: tud-e belőlük magas tornyot építeni?

Az sem sikerült.

– Rossz kártyák – szólt bosszankodva – hiszen nagyapó is sokszor mondta kártyázás közben, hogy rosszak a lapok.

Próbáljunk hát repülni!

Megfogta a kalapot, s a lábát emelgette. Persze egy arasznyit sem emelkedett.

Hol lehet a hiba?

– Talán a kalap egymagában nem elég. A többi ruha is kell hozzá – gondolta.

Lassan, óvatosan magára öltötte nagyapó kabátját, felhúzta a cipőjét, és hogy a siker biztos legyen, a görbe botot is a kezébe vette.

– No, hát most legelőször repülünk, mint a ludak. Hogy bámul majd nagyapó, ha fölötte fogok röpködni!

Nekiszaladt, de megbotlott a nagy cipőkben, és úgy elvágódott, hogy tenyere csattant, homloka koppant a padlón.

A kalap elgurult, a bot kirepült a kezéből, a cipők leestek a lábáról.

Nagyapó felébredt.

– Mit csinálsz, Pistike?

– Mindent akarok tudni – felelt síró hangon.

– Hogyan akarsz te mindent tudni?

– Hát a mindentudó kalappal.

– Jaj, kis barátom – szólt nevetve nagyapó –, a kalap csak akkor mindentudó, mikor az én fejemen van!

TOLNA ÉVA

KI KICSINYBEN JÓ, NAGYBAN IS JÓ

Amikor iskolába kerültem, édesanyám így szólt hozzám:

– A tanítód olyan ember, hogy a lába nyomába sem léphetsz!

Gondolkodóba estem. Eddig úgy tudtam, hogy az eszt mindenki a fejében tartja, de már nem voltam egészen biztos a dologban. Talán azért tudja betéve a szorzótáblát, mert akkora a lábnyoma, hogy én el is sülyedhetek benne.

Attól a naptól fogva minden lábnyomot megvizsgáltam, sőt édesanyám nagy bosszúságára bele is léptem a sáros nyomokba.

Kiderült, hogy Sajó kutya lábnyoma éppen feleakkora, mint az enyém. Biztosan azért nem tud beszélni, mert a lábában hordott ész csak ugatásra elegendő.

Reggel aztán hiába költögetett édesanyám,

sehogy sem tudtam felébredni.

– Kinőttem a cipőmet, szorít és kényelmetlen – sajnáltattam magam tettetett álmoságomban.

– Majd veszünk nagyobbat, ha a pénztárcaánk engedi. De addig húzd össze egy kicsit a lábujjaidat, mert ha ilyen csekélységért itthon maradsz, sohasem lesz iskolamester belőled – pörölt velem édesanyám.

Néhány nap múlva akkora bakancsot kaptam, hogy akár csónakázhattam is benne, de hallgattam, mint nagyhéten a harang.

– No, te híres tanító bácsi, lássuk, kinek van nagyobb lába nyoma – baktattam az iskola felé az ormótlan bakancsban.

Nagy meglepetésemre azonban a tanító bácsi helyett az osztályteremben fiatal tanító néni

fogadott. Magas volt, karcsú és olyan szép, amilyen csak a képzeletemben létezett, de én mégis leginkább a cipőjét figyeltem.

– Milyen kicsi a lába, és mégis milyen szépen olvas – dugdostam nagy bakancsomat a pad alatt.

Alig vártam, hogy hazaérjek.

– Hol van a kiscipőm? – ostromoltam édesanyámat.

– Kinőtted – mondta komolykodva, de azért egy kis huncutság ott időzött a szeme sarkában.

– Ez a cipő nem olyan kicsi, sőt kényelmes is – dicsértem elégedetten, amint újra a lábamra került.

– Most meg kinek akarsz a lába nyomába lépni? – érdeklődött édesanyám.

– Még nem tudom, talán a magaméba, ha velem nő – válaszoltam neki.

– Ki kicsinyben jó, nagyban is jó, mert minden nagynak kicsiny a kezdete – ölelt magához édesanyám.

Ezt biztosan a tanító bácsitól tanulta, akit én többé sohasem láttam, pedig szerettem volna egyszer az én lábnyomomat összemérni az övével.

HERVAY GIZELLA
NAGY-MESE

Amikor én nagy voltam – kezdte Kobak a mesét –, olyan bátor voltam, hogy mikor szembejött egy oroszlán, ráförmedtem: – Mutasd a körmodet, nem koszos? És a füledet megmos-tad reggel? – És ha tiszta volt a füle meg a kör-me, nem lőttem le, és ketrecbe sem zártam. Akkor az oroszlán örömeiben elénekelte a lánc-lánc-eszterláncot, aztán sorba állt kifliért, és a felét nekem adta.

Amikor én nagy voltam, akkor mindent tudtam csinálni, kenyeret sütni, házat építeni, korszolyázni, mozdonyt vezetni, villanyt szerelni és zongorázni, és olyan gépet is tudtam építeni, ami házat épít. Egyszerre három vonatot veztettem, mégsem ütköztem össze.

Amikor én nagy voltam, átláttam a falon, de még a vason is, és kitaláltam, hogy mit gondolnak az emberek. És kitaláltam, hogy mit mondanak, ha idegenül beszélnek. És le tudtam rajzolni, milyen leszek, ha kicsi leszek.

Amikor én nagy voltam, olyan nagy voltam, hogy a fejemet bevertem a napba, és felhőt ettem reggelire. Mikor először kitátottam a szá-jamat, akkora felhőt haraptam, mint a házunk, mikor másodszor kitátottam, akkorát, mint a város, és mikor harmadszor kitátottam, minden felhőt bekaptam, csak véletlenül maradt ki egy kis csücsök, mert elbújt a fejem mögött.

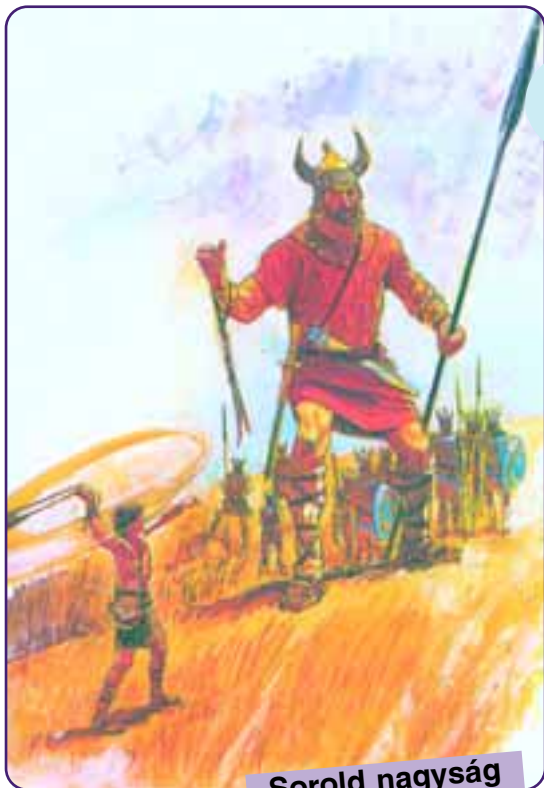

Mikor minden felhőt lenyeltem, megszomjaztam. Első kortyra kiittam a folyókat, másod-kortyra a tavakat, harmadkortyra a tengereket. Mikor ez is megvolt, léptem egyet, és át-léptem a Holdra, léptem kettőt és átléptem a Napra, léptem hármat, és hazaértem.

Mert amikor én nagy voltam, ha akartam, kicsi lettem.

Átváltoztam meggymaggá,
nyomban utána hegynaggyá.
De amikor apró, picike voltam,
üveghegyeken általugortam.
De mikor a hegycsúcs én voltam,
Zsuzsi kosarában táncoltam.

Devecseri Gábor

A világ rendjében helye és szerepe van kicsinek is, nagynak is. Az ember magzathól csecsemő, gyermek, serdülő, ifjú, felnőtt, öreg, agg lesz, a fa magból hajtás, csemete, majd lombos óriás.

Sorold nagyság szerint a házakat a kunyhótól a felhőkarcolóig.

A testvéreket orgonasípokhoz szokták hasonlítani. Ilyen növekvő sorba állíthatod a kanalakat a mokaasztól a meregetőig, a szegeket a picitől a százasig, a könyveket a zsebszótártól a lexikonig.

Kicsi vagyok én,
erős leszek én,
világ minden óriását
földhöz vágom én.

Szabó Lőrinc

Sorold fel a vonós-család apraját-nagyját.

Kik ezek a mesehősök, és milyen országba kerültek?

A honfoglaló magyarok legapróbbika, Botond bárdjának egyetlen csapásával beszakította Konstantinápoly érckapuját, majd megbirkózott a görög óriással, a feje fölé emelte, és földhöz vágta.

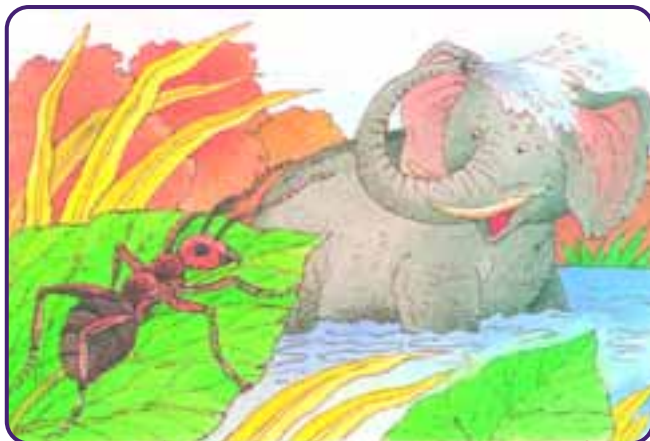
AZ IJEDŐS EGÉRKE

A kisegér egy karaván málhái közé keveredett, ott elnyomta az álmot, s amikor fölébredt, már ligetes-bozótos szavannákon át vonult a tevék hosszú sora. Az egyik éjszakán kisurrant szűk rejtékhelyéről. Abban a pillanatban félelmetes nagy árnyék bukkant föl előtte.

- Ki vagy te? – hebegte az egérke.
- Én vagyok az oroszlán!
- Akkor semmi baj! – kacagott föl a kisegér.
- Bocsáss meg, hogy összetévesztettelek a rettenetes macskával! Milyen buta vagyok!

Hány macskafajta ragadozót ismersz a cicától a tigrisig?

A NYÚL MEG AZ ELEFÁNT

– Milyen incifinci kis elefánt! – álmélkodtak a vadon állatai, amikor megpillantották az elefántkölyköt.

– Milyen behemót nagy nyúl! – csodálkoztak, amikor a ringó farú, pufók nyúlné került a szemük elé.

– Mint hallod, én hatalmas vagyok, te meg pindurka. Tehetek valamit érted? – kérdezte felengzősen a tapsifüles asszonyság.

– Hogyne! Hagyd, hogy parányi lábikómmal megcirógassam azt a széles hátadat – felelte a tü-lökorru kiselefánt. Nyúlnának elakadt a lélegzete, és szótlannul az odvába iszkolt.

A GYANAKVÓ HANGYA

– Azonnal gyere ki a tóból! – förmedt rá a hangya az elefántra, aki épp vígan lubickolt.

– Hagyjál békén... – dörögte a vastagbőrű.

– Ki kell jönnöd! Követelem!

Az elefánt, amilyen béketűrő állat, kigázolt a tóból, és derűsen trombitált:

– No, mi van?

– Jól van, na, nincs semmi baj... – hebegte a hangya. – Csak azt akartam megnézni, nem vetted-e föl véletlenül az én fürdőruhámat!

A MAMUT ÉS NOÉ

Amikor közeledett a világvesztő vízözön, a mamutok semmibe vették Noé figyelmeztetését, hogy a többi állatfajhoz hasonlóan ők is küldjenek egy hímeket meg egy nőstényt a hatalmas bárkába, s ekként meneküljenek meg a kipusztulástól.

– Bármennyi eső hull is, minket úgysem boríthat el a víz! – üzenték gögösen.

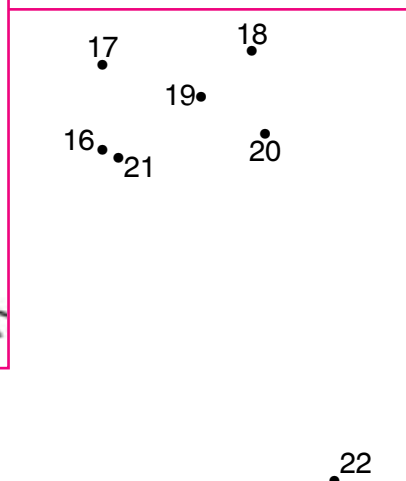
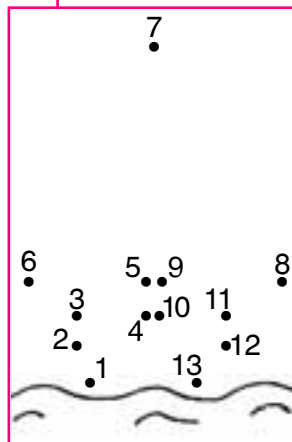
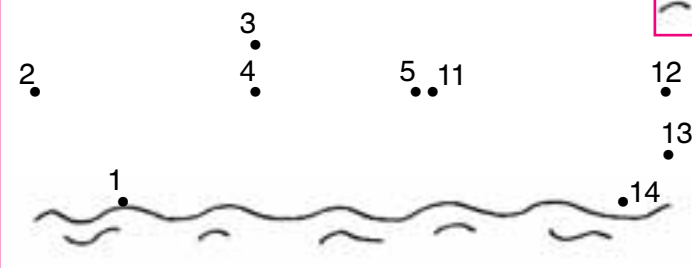
Ki is haltak mind egy szálíg.

– Úgy legyen! – mondta Noé, amikor elvonult az özönvíz. – Majd benépesítjük mi a Földet az efféle dölyfösök nélkül is!

Mindenhez van jogom,
hát játszom.

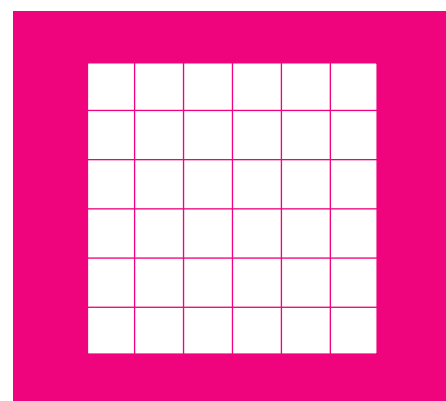
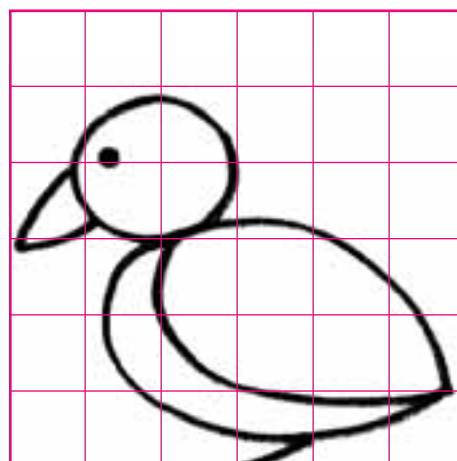
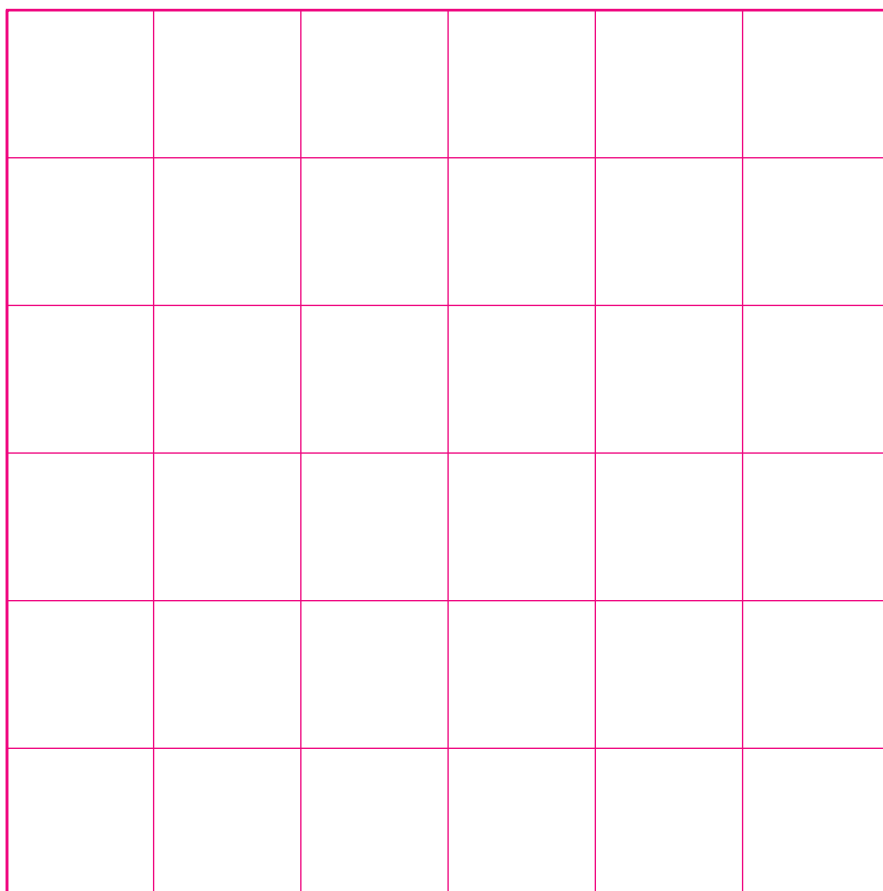
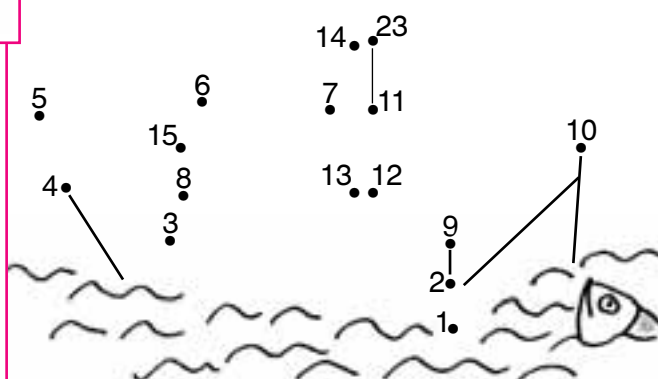
Fönről gyerekek, letről
embernek látszom.

Ratkó József

Kicsi vagy nagy? Minden nézőpont kérdése.
Kösd össze a pontokat, és meglátod közel-
ről és távolról, oldalról, hátulról illetve fentről
szemlélve, hogy mi úszik a vízben.

Nagyítsd, majd kicsinyítsd a madár rajzát.
Segítenek a hálók: másold mindenik négyzet-
be azt, amit a mintarajzon ugyanott látsz.

TALÁLD KI!

Kedvenc tantárgyam

– Ha nem eszed meg a levest, hívom a hétfejű sárkányt!
– Gondolod, anyu, hogy ő szívesen megenné?

**Sebesi Renáta,
Nyárádköszvényes**

Zöldségesnél:

– Kérek egy kiló almát, minden darabot külön csomagolva.
– Tessék parancsolni.
– Kérek egy kiló szilvát is, minden darabot külön csomagolva.
– Tessék.
– Májkuk van?
– Van, de nem eladó.

Nagy Brigitta, Kolozsvár

– Szomszéd úr, disznót vágunk, elkelné egy kis segítség.
– Talán kés kellene?
– Nem, disznó.

**Szilágyi Kispista István,
Kolozsvár**

Fogorvosnál:

– Doktor úr, nagyon sárgák a fogaim, mit tanácsol?
– Hát... talán egy barna nyakkendőt!

– Hogyan készül a túró?
– Nem adnak a tehénnek inni..

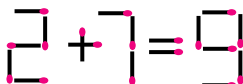
**Székely Róbert és Péter
Andor, Marosvásárhely**

FEBRUÁRI MEGFEJTÉSEK

1. Farsang 2. Maszk 3. Álarc 4. Maszkabál 5. Hóember 6. Bunda 8. Éhes disznó makkal álmodik; Egyszer volt Budán kutyavásár

7.

① **Gnándt Kitty
Magdolna, Csoma-
köz:**

1. Nem kicsi 2. Dal 3. Tata párja 4. Nem arra 5. A sivatag „hajója”

1			
2			
3			
4			
5			

② **Fekete Izabella, Nagyszeben:**

1. Önt a pohárba 2. Karol 3. Ravasz állat 4. Tintás írószer 5. Halál ellentéte 6. Félénk állat 7. Szürke rágcsáló 8. Szemtelen rovar 9. Fás terület 10. Jár

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

③ **Mike László, Zilah:**

1. Játékmedve 2. Szimmetrikus női név 3. Becézett Tamás 4. Reggel ellentéte 5. Vívna vele

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

④ **Dicui Tövissi Adrienn, Mezőfele:**

1. Férfiblúz 2. Meleget adó égitest 3. Retteg 4. Vonatközép! 5. Ollós állat 6. Ruhát tisztít 7. Nem ezt 8. Hideg évszak 9. Nem oda 10. Kapni szeretne 11. Becézett Aladár

1			
2			
3			
4			
5			

⑥ **Horváth Kinga, Kolozsvár:**

1. Felső végtag 2. Férfi blúz 3. Becézett Ágota 4. Lök, taszít 5. Nem ül

1		
2		
3		
4		
5		

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

⑤ **Jakab Kinga
Erika, Szilágycseh**

1. Labdarúgás 2. Becézett Róbert 3. Kerek gyümölcs 4. Nem tud beszélni 5. Macska 6. Nem hamis 7. Bejárat

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			

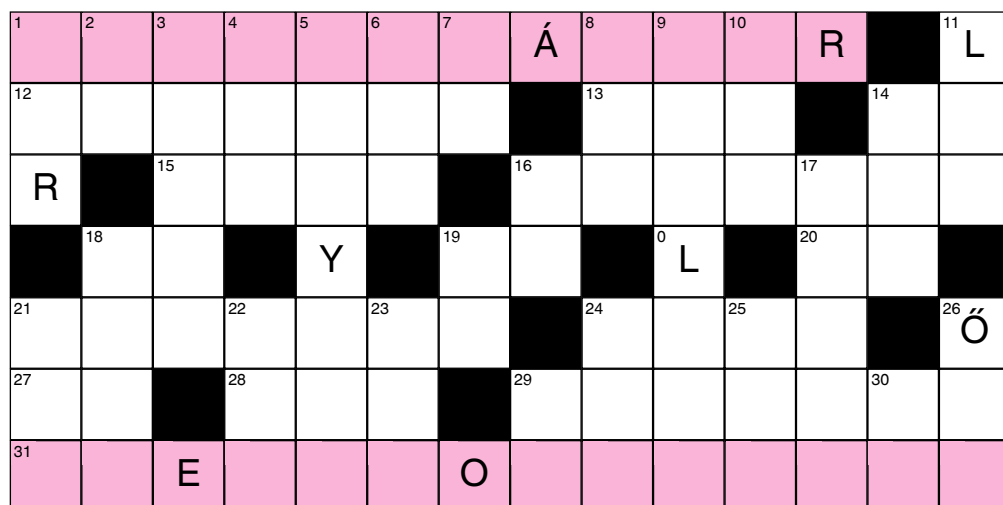
⑦ **Rácz Hedwig, Nagyszeben:**

1. A mi bolygónk 2. Védő 3. Becézett László 4. Nagy anyuja 5. Ravasz állat 6. Szájerem 7. Becézett Jolán 8. Muzsika

⑧ **Kelemen Izabella, Temesvár:**

1. Mókuslakás 2. Hőemelkedés 3. Ereink szállítják 4. Egyik szülő 5. Futballbíró munkaeszköze 6. Becézett Ágnes 7. Víz és por keveréke

1	2	3	4	5	6	7

Élt egyszer Kolozsváron egy olasz vívómester, aki elhatározta, hogy vendégfogadót nyit. A szálló fel is épült, s egy alkalommal egy fiatalember szállt meg benne feleségével együtt. A fiatalember később olyan híres lett, hogy nevét emléktábla hirdeti a szálloda falán, amelyet március 15-én minden évben megkoszorúznak.

Április 15-éig írd meg nekem a költő és az olasz szállodatulajdonos nevét.

Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

1. A költő neve

12. Nem utáztat
13. TIR
14. Patás háziállat
15. MINT
16. Modern energiaforrás
18. Dénes Eszter névjege
19. Puskát használ
20. Ablakszélek!
21. Színező műhely
24. Üres hordó szól így
27. Orbán Károly névjege
28. Áruforgalmi adó

29. Végül halmozás!

31. A szállodatulaj-

donos neve FÜGGŐLEGES

1. Törvényszéki ügy
2. R!
3. Egyik megyénk, gépkocsijele TM
4. Becézett Ödön
5. Karácsonyfa díszek nélkül
6. Ezen a helyen
7. Téli sport
8. Hintavég!
9. Oklevél
10. ORE
11. Kacat

14. Albán pénznem (LEK)

16. Nem férfi
17. Lakodalom
18. Tíz gramm
19. Alá
21. Rágunk vele
22. Száját nyit
23. DAN
24. Klíma eleje!
25. Noszogatni kezd!
26. Nagyon régi
29. Antal Balázs névjege
30. Dátumrag

VAJNÁR ILONA
rejtvénye

A JANUÁRI REJTVÉNYPÁLYÁZAT megfejtése: *Adjon Isten, ami nincs, ez új esztendőben.* Nyertesek: **Jakab-Péter Izabella**, Szecseleváros; **Jenei Sarolta**, Nagykapus; **Kecskés Andrea**, Sepsiszentgyörgy; **László Brigitta**, Nagyvárad; **Ravasz Róbert**, Csíkszentkirály.

A Téli Napsi megfejtései: **2. old.** Két különböző színű dobozt teszünk a mérlegre. Ha egyformák, a harmadik színű a nehezebb, ha különbözők, máris kiderült a felelet; a második; **10. old.** Aki a szomorúfűzfát is felvidítja; **14. old.** Nem mind barátod, aki rád mosolyog; **15. old.** Nekem kockásan jobban tetszett; **16. old.** Néger postás; **17. old.** Edit; Semmi, csak sóltan a leves; **18. old.** Mackó; **22. old.** Mert fél, hogy belefőzik; Toldi; **25. old.** A 3-as; **26. old.** A könyvek néma tanítók; **27. old.** Szüleim gyémántja; **28. old.** A juhót nyírni, nem nyúzni kell; **29. old.** Hát azt, hogy az övé is hibátlan; **34-35. old.** Esze Tamás; kuruc brigadéros; **38. old.** Felírtam a számát; Akkor csak azt nem értem, mit keresünk itt, az állatkertben; a 2-es; Porszívóval; **49. old.** 12; 15; sas, Ákos, óras, eset; **54. old.** A másikat nem vettem észre; Lehúzni az ujjáról a gyűrűt; **67. old.** Gáspár; piros. Nyertesek: **Csucsák Orsolya**, Csíkszentkirály; **Irházi Boglárka**, Arad; **Király Tímea Zsuzsanna**, Brassó; **Balogh Mónika**, Szamosardó; **Rigó Mihály**, Székelyzsombor.

HÜSÉGES REJTVÉNYFEJTŐ ÉRDEMRENDET nyertek: **Balog Csaba**, Belényes; **Bernstein Noémi**, Marosvásárhely; **Kutas Bernát Tamás**, Vajdakamarás; **Kurunczi-Papp Konrád és Dávid**, Arad; **Püsök Nóra**, Kápolnásfalu; **Tókos Imola és Román Hunor**, Székelyszáldobos; **Nagy Krisztián**, Pettyén; **Szócs Emőke**, Kászonyújfalu; **Várhelyi Melinda**, Kolozsvár; **Vajda Eduárd**, Szecseleváros; a **csíkmadarasi IV.**; a **gernyeszei IV. B**; a **maroskeresztúri IV. B** osztály; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Isk. II. B**; a **nagyvárad A. Roman Isk. III. B**; a **sepsiszentgyörgyi 6-os Isk. III. B**; a **tordai A. Murășanu Isk. IV. D** osztálya és a **kissolymosi** gyerekek.

LEVELEZŐ

Olvassátok csak, meny-nyi jó hír futott be hozzánk mostanában!

A brassói Áprily Lajos Gimnázium III. A osztálya újságolja, hogy a parókiáról visszaköltöztek felújított iskolájukba: „Először egy kicsit

féltünk, de aztán megszoktuk a sok diákot. Nagy és szép a mi iskolánk, és nagyon jó a tanító nénink, Dénes Ida.” A

szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola VI. D osztályos lányai büszkén számolnak be iskolájuk

gyönyörű névadó ünnepségéről, a **csíkmenasági harmadikosok** pedig a szentegyházai gyerekek koncertjéről, a közös néptánc-buliról. A **gyergyóalfalui II. B** osztálynak köszön-

juk a karácsonyi, aprószenteki szokások hangulatos leírását, a **margittai** kisiskolásoknak a Cimborra, a **nagyvárad** **N. Bălcescu Iskola IV. F** osztályának az Okoska című iskolalapot. Mindkettőt kistestvérünknek tekintjük,

és válogatunk belőlük a Napsugárba. A **kerelőszentpáli IV. B** osztály szép sorokban válaszol novemberi tücsök-mesénkre: „Nagyon sajnáljuk, hogy ez a tücsök beteg lett. Örvendtünk, hogy a hangya ápolta, hogy a nyáron tudjon még muzsikálni nekünk, ha a mezőn elsötétedünk.”

Értékes-érdekes munkákkal tele borítékot küldtek nekünk a mezőfényi harmadikosok; az aradi A. Vlaicu Iskola III. és IV. M; a szatmárnémeti 10-es Iskola III. D; a Bălcescu-Petőfi Iskola II. C; a nagyvárad Dacia Iskola IV. B; az A. Murășanu Iskola III. D; a G. Coșbuc Iskola IV. C; a N. Bălcescu Iskola IV. F; a kolozsvári C. Brâncuși Iskola III. C; a gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. és III. B; a marosvásárhelyi M.

Viteazul Gimnázium IV. D; a 14-es Iskola IV. B; a tordai T. Murășanu Iskola IV. D osztálya; a csíkjenőfalvi III.; az etédi III.; a felsőboldogfalvi II. és IV.; a szászrégeni III.; a visai I. és III.; a zabolai II. B; a margittai I. G osztály.

Leveleiteket köszönjük szépen.

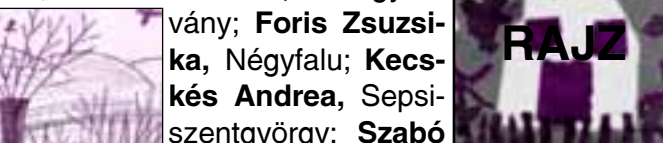
Belényi Balázs Róbert, Halmi; **Kása Henrietta**, Szilágyo-

vány; **Foris Zsuzsika**, Négyfalu; **Kecskés Andrea**, Sepsi-szentgyörgy; **Szabó**

Andor, Segesvár; **Sebestyén Krisztina**, Koltó; **Preg Engelbert József**, Cseh Szabin István, Tasnádszántó; **Bíró Júlia Izabella**, Marosvásárhely; **Gyárfás Renáta**,

Csernáton; **Ruzsa Noémi**, Arad; **Maier Adrienn**, Sarmaság; **Tóth Emőke**, Székelykeresztúr; **Konnáth Árpád és Levente**, Kovászna; **Ianos Abigél és Alex**, Szatmárnémeti; **Lakatos Erika**, Nyikómalomfalva; **Orbán Gyöngyvér**, Lövete; **Dukát Renáta**, Marospéterlaka; **Rab Kinga**, Zágon; **Bíró Amanda**, Csíkmadaras; **Mészáros Rudolf**, Borzont; **Fejér Noémi és Rita**, Hilib; **Bodó Ágota**, Balánbánya; **Lakatos Anetta**, Kisbacon; **Baki Dávid János**, Fugyivásárhely; **Gál Anita Krisztina**, Nagyvárad.

Jakab Kinga Erika, Szilágy-cseh; **János Erzsébet Piroksa**, Kémer; **Rend Melitta**, Margitta; **Stéfán Emese**, Érsemjén; **Szgyártó Izabella**, Vármező; **Szilágyi Júlia és Emese**, Nagyvárad.

Sándor Györgydeák Levente, Székelyszentlélek

Rügyezik a barka is,
Visszajön a gólya is.
Ház tetején kelepel,
Ugye, te is szereted?

Gyerkó Ágota,
Nagygalambfalva

Tihor Anita, Szilágycseh

VERS, MESE

MÉRŐSZALAG GYORSAN NÖVŐ NAPSUGÁR-OLVASÓKNAK

Ne vonalkázd az ajtófélfát! Vágd csíkokra a hátsó borítót a piros vonalak mentén, s a padlótól 1 méter magasságban ragaszd az ajtóra. Figyeld a sorrendre és a pontos illesztésre. Minden születésnapodon jelöljétek meg rajta, mekkorára nőttél.

Januári „lila” kérdésünkre Mátyás királyról szóló meséket kellett sorolnotok: *Mátyás király vöröshagymán kapáltat, Egyszer volt Budán kutyavásár, A cinkotai kántor, A kolozsvári bíró, A király lustái, Hogyan ajándékozott Mátyás? stb.* És akik mindezt olvasták: **Lőrincz Árpád Attila**, Kápolnásfalva, a magyarberétei III., a marosvásárhelyi M. Viteazul Gimnázium IV. D osztálya.

Vágjátok ki,
és ragasszátok
nevetek
mellé a
gyűjtőlapra.

Könyvmoly

A felsőboldogfalvi IV. osztály könyvmolyai csinos füzetkét állítottak össze: mindenki felsorolja benne, mi mindent olvasott a múlt és az idei tanévben. Micsoda falatok! A sok-sok népmese mellett **Gál Botond**

Szász Helga Edina,
Gyergyószentmiklós

„étlapján” megtaláltuk a Csukás István írta, Sajdik Ferenc illusztrálta Pom Pom meséket is. Lehet, hogy a rajzfilmet már ismeritek, de kóstoljátok meg a könyvet is: táplálóbb!

Bartos Gyurika Marosvásárhelyről Benedek Elek: Hazánk története című könyvét ajánlja, amelyből sok újat és érdekeset tudott meg

Atiláról (ez a helyes írásmód!), Árpádról, Mátyás királyról, Rákócziról.

Szólj, szám!

1. Dávid és Góliát: gyűjtesek minél több kifejezést a **kicsi** és a **nagy** termet leírására.

2. A hibavadászok zsákmánya:

A diák átesett az érettségi keresztüzén.

Keressétek meg azt a „tüzet”, amelyik ebbe a mondatba illik, majd mutassátok be egy-egy találó mondatot a **keresztűz** konkrét és elvont jelentését.

3. Sok beszéd szegénység.

Versenyezzünk: ki tudja a legtömörebben összefoglalni **A kismalac és a farkasok** című népmese lényegét.

Januári megfejtések: 2. az előbb, az imént, nemrég, épp most; mindjárt, rögtön, rögvest, azonnal, tüstént, máris, rövidesen, csakhamar, íziben, üstöllést; 3. sónak, szónak, hónak, lónak, tónak, jónak. És akik ezt a csatát megnyerték: Barabás Levente, Vargyas, az aranyosegerbegyi IV. B, a zsibói II. B osztály. Tüstént megkapjátok jutalmatokat is.

Hadházi Zsuzsanna,
Szatmárnémeti

Szentgyörgyi Noémi,
Marosvásárhely

Mózes Andrea Dalma,
Székelyszenterzsébet

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

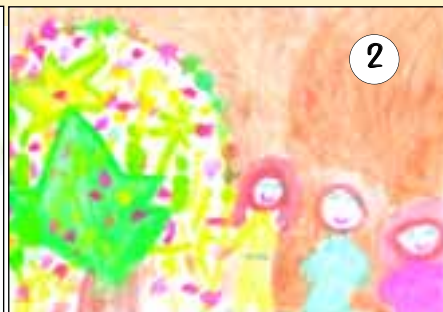
Engedd szabadjára a képzeletedet, kedves tanítványom, és hagyd, hogy kedvére nyargalásson a ceruzád a lapon. Ha úgy érzed, hogy már kifáradt, vedd kézbe az irányítást, és vigyél valami szabályt, ritmust szabad kompozíciódba.

Maszat Művész

Szép karácsonyi rajzukért könyvjutalmat kapnak: Döringer Henrietta, Tashádszántó (1); a mezőfényi harmadikosok – Srábi Bernadett (2); Laczkó Beáta, Gyergyóremete (3).

Tókes Réka, Kolozsvár

Itt születtem

Marosvásárhelytől délkeletre, mintegy 4 km távolságra fekszik Koronka. 1800 lakosa közül 554 család református, de ez sajnos csupán 1257 lelket jelent. Koronkához tartozik a mindössze 89 lelket számláló Székelybős.

A helység nevével először 1332-ben találkozunk, Korunka alakban. A falut János Zsigmond uralma alatt Mihályfi Tamás birtokolja, majd őt követi Kovácsiczi Farkas. A XVII. század 30-as éveiben Tholdalagi Mihály fejedelem kastéllá építteti át elődje udvarházát. A család egyik tagja, László a XIX. század elején nagyobb méretű barokk

kastély építését tervezte a régi helyén. Terve azonban nem valósult meg, csak a ma is álló kastélyt építtette fel. Itt találták meg 1991-ben a Tholdalagi család egykori kriptáját.

A nagyobbik harang 1537-ből való, az orgonát valószínűleg 1790 körül állították fel, 1854-ben építették újjá. A templomot egy műemléknek számító, 1710-ből való, gyönyörű cinteremkapu ékesíti.

2001–2002-ben a hollandok és a hívek segítségével sikerült a templomot kívül-belül felújítani, valamint az orgonát megjavítani.

Szeretnétek fúvószenekarban muzsikálni? Kérjétek meg a héjjasfalvi gyerekeket, hogy vegyenek be titeket is maguk mellé. Alkalmatok is lesz erre: áprilisban ugyanis **Itt születtem** rovatunkkal Héjjasfalvára látogatunk.

A grófi család már 1757 előtt beadta kérvényét arra, hogy a romba dőlt templom helyett új templomot építhessenek. A tornyot 1790 és 1793 között fel is építették, a templomra csak 1802-ben került sor.

Gróf Tholdalagi Mihályné 1806-ban egy művészi kivitelezésű, szürke márvány szószéket és Úr-asztalt készíttetett az új templomba.

Az egyház mellett működő iskola különálló épületet 1787 és 1788 között kapott. A ma is létező épület, amelyben 1948-ig a református elemi népiskola működött, 1914-ben épült, két osztályterem, egy iroda és a tanítói lakás volt benne. Jelenleg az épület az óvoda három csoportjának és az iskola két osztályának biztosít tantermet. Az oktatás ma két épületben folyik.

A 60 óvodást és a 124 I-VIII. osztályos tanulót 3 óvónő, 5 tanítónő, 9 tanár neveli, oktatja. A székelybósi gyerekek is ide járnak, iskolabusszal ingáznak.

2001-ben az iskola felvette a Tholdalagi Mihály nevet. Iskolánkban gazdag kulturális tevékenység folyik. Tavaly iskolánk nagyszabású farsangi ünnepet szervezett. A gyermekek lovasszekereken vonultak végig a falun, nótaszóval hirdették jókedvüket, ezt követte a jelmezbemutató és a díjazás. A farsangi mulatság a szalmabábu égésével zárult. Az óvodások és az első osztályosok is vidáman farsangoltak.

Évente emlékezünk március 15-ére, az aradi tizenhárom vértanúra, megünnepeljük a Mikulást, a karácsonyt, és az anyák napját. Ősszel iskolánkban rendezik meg a Csipike mesemondó verseny körzeti szakaszát.

A hagyományt ápolja néptáncscsoportunk is, amelyet a Maros Művészegyüttes táncosai, a faluban élő Barabás házaspár vezet.

Összeállította Pap Enikő-Erzsébet tanítónő és a II. osztályos tanulók.

BITAY ÉVA

Körös-körül a Föld körül Új-Guinea

Barátainkat ez alkalommal Új-Guinea felé vitte a repülőgép.

– Új-Guinea Földünk második legnagyobb szigete, közel 9 csonka-Magyarországnyi területet lehetne „kiszabni” belőle. A sziget alakja a magasból egy madárra emlékeztet. A holland telepesek a sziget nyugati részét el is nevezték „Vogelkopf”-nak, ami magyarul madárfejet jelent. A szigeten 2000 km hosszú hegylánc húzódik végig, amelynek csúcsai 4000-5000 méterig nyúlnak fel. Szinte az egész szigetet sűrű, áthatolhatatlan őserdő borítja. Új-Guinea délnyugati, sík része óriási mocsár, itt él a világ legnagyobb hüllője, a 6-7 méteres **bordás krokodil**. A sziget őslakóit a malájok elnevezték pápuáknak, ami göndör hajút jelent – fejezte be rögtönzött előadását Sokattud.

Bordás
krokodil

Barátaink csónakon folytatták útjukat.

– A csónak a legalkalmasabb jármű Új-Guineában – magyarázta Sokattud. – A folyó partjain az őserdő áthatolhatatlan zöld falat alakot, gyalog szinte lehetetlen benne a járás. Ha szerencsénk van, megpillanthatjuk a lábatlan madarat.

– Olyan is van? – csodálkoztak a gyerekek.

– Tévedés szülte a nevét – mosolygott a tudós. – Amikor a XVI. században a **nagy paradicsommadár** első kitömött példányai eljutottak Európába, olyan csodálatosnak találták

azokat, hogy feltételezték, ilyen madarak csakis a paradicsomban élhetnek, ahol szellemként állandóan ideoda lebegnek, nincs is lábuk, még fiókáikat is a levegőben költik ki. Úgy képzelték, hogy a hímnek a háta, a tojónak a hasa homorú. A nőstény a hím hátára tojja a tojást, s ott költi ki. El is nevezték a csodálatos madarat *Paradisea apodan* (paradicsomi lábatlannak). Sokkal később derült ki, hogy amikor az első bőröket preparálták, egyszerűen levágták a lábukat. Addigra azonban a tudományos név annyira elterjedt, hogy mind a mai napig *apodan* nevezik ezt a csodálatos madarat.

– Az új-guineai erdőnek másik érdekes madara „rohamsisakot” visel – folytatta Sokattud.

– Rohamsisakot? – ámuldoztak a gyermekek.

– A **sisakos kazuár** futómadár, a strucc és az emu rokona, de nem a sík vidéken, hanem az erdőben él. Fején csontkinövést, sisakot visel, azzal hárítja el rohanása közben, szeme elől az ágakat.

Sisakos
Kazuár

– Különben nekünk, magyaroknak is részünk volt ennek az érdekes szigetnek a feltárásában. Fenichel Sámuel 1891 decemberében érkezett a szigetre. Gerinces állatokat, puhatestűeket, rovarokat, néprajzi tárgyakat gyűjtött, és küldött haza a Magyar Nemzeti Múzeumnak és egykori iskolájának, a nagyenyedi Bethlen Kollégiumnak. Sajnos hamarosan megbetegedett, és meghalt. Munkáját Bíró Lajos folytatta, aki 200.000 rovarot gyűjtött a Magyar nemzeti Múzeum számára, amiből 2000 addig ismeretlen, új faj volt. Néprajzi gyűjteménye is felbecsülhetetlen értékű.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Sorolj olyan állatokat, amelyeknél a hím és a nőstény feltűnően különbözik egymástól.

Januári megfejtés: kolorádóbogár. A sok-sok helyes megfejtés közül a vajdahunyadi **Márton Edináét**, a szentdemeteri **Veres Zsuzsáét** valamint az **erdőfülei negyedikesekét** sorsoltuk ki. Gratulálunk.

TESTVÉREK KUCKÓJA

Van egy hét éves testvérem. Orsolyának hívják. Sokkal bátrabb, mint én. Nagyon kedves és szorgalmas. Nincs olyan nap, hogy ne játszodjunk. Én nagyon szeretem őt úgy, ahogy van.

Balog Beáta, Vámosgálfalva

Nincs testvérem, de nem is szeretnék, mert sok baj van vele. Anyukám egész nap csak vele törődne, és az nekem nem tetszene. Józni babám hol fog aludni, ha öcsi elfoglalja a kiságyat?

Kisded Réka, Nagyvárád

Szeretem a testvéreimet. Nagyon vártam, hogy megszülessen. Még csak 2 hónapos, és nagyon édeske.

**Berde Andrea,
Sepsiszentgyörgy**

Nekem van két testvérem. Az egyik még nagyon kicsi, csak 2 hónapos, és már pisolyog. Én is szoktam tisztába tenni. A másik tesóm 5 éves. Vele sokat veszekedünk, de ahányszor összeveszünk, annyiszor ki is békülünk. Sokat kacagunk, viccelődünk. Nagyon szeretem őket.

Tóth Annamária, Recsenyéd

Az én bátyám
Mégvéd engem,
Nagyon sokat játszik velem.
Örülök, hogy van nekem,
Tomi, Isten éltesse!

**Jenei Gréta,
Szatmárnémeti**

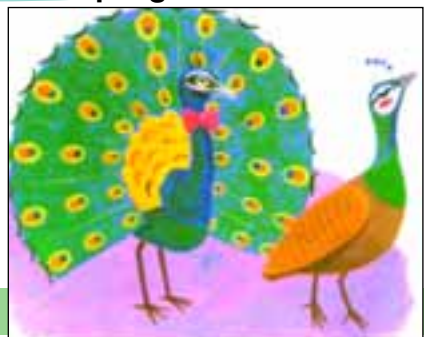
KI A LEGSZEBB A VILÁGON?

A februári Napsugárban a lányok hiúságáról olvashattál.

Érdekes: az embereknél a nők, az állatvilágban inkább a hímek fegyvere a szépség.

A paradicsommadárnak is csak a hímje visel pompás tollruhát. Maga körül lekopasztja az ágakat, hogy a napfényben még szebben tündököljenek színei, táncol, bukfencezik, fejre áll – csak hogy a tojót magához csalogassa.

Ehhez a képhez nem is kell kommentár.

A hímek persze nemcsak udvarolnak, hanem verekednek is a nőstényért. Ezért természetesebbek, és díszük sok esetben félelmetes fegyver.

A PIPAKUPAK GYEREK

Népmese

Volt egyszer egy ember meg egy asszony, de gyerekük nem volt, úgy éldegéltek kettes-kén a maguk szegénységében.

Volt ennek az embernek egy garasos, kupakos pipája. Egyszer hogy, hogy nem, a pipa leesett és összetört. Az asszony sajnálta eldobni, felvette a kupakot, és zsebre dugta.

Másnap az ember kimegy a rétre kaszálni, az asszony meg főzi az ebédet, s felsóhajt:

– Én Istenem, ha legalább akkora gyerekem volna, mint a pipakupak, hogy az ebédet kivinné!

Kiugrik erre zsebéből a pipakupak:

– No, ha engem kívánt, édesanyám, itt vagyok: a Pipakupak gyerek. Elviszem én az ebédet – rikkantotta, s már indult is.

Déltájban megehült a szegény ember, egyre csak azt nézte, jön-e az asszony? De senkit sem látott. Bemegy az árnyékba, hát ott lát a földön egy fazék kolompérlevest, meg egy tál túrós galuskát. Szörnyen elcsodálkozik:

– Hát ezt meg ki hozta ide?

– Én hoztam, apám! – mondja Pipakupak a fazék mellől.

– Hát te ki vagy? – kérdi a szegény ember.

– Én a Pipakupak gyerek vagyok, akit az Isten adott kendnek.

– No, ha nekem adott, hát ülj ide, fiam, és egyél te is.

– Nem vagyok éhes, édesapám. Amíg kend eszik, én majd kaszálok.

Suttyog a kasza a fűben, de a gyerek ki se látszik. Arra hajt egy úr a hintáján, csak nézi, nézi, mi az Isten csudája lehet. Vágja a fűvet a kasza, sitty... sutty! De senki sincs mellette.

Odaszól az öregnek:

– Kendé a kasza, ami ott suttyog magában?

– Az enyém, uram, de nincs magában. A fiam kaszál vele. Hé, fiam, Pipakupak, gyere ide!

Arra Pipakupak ott terem, az úr meg ámulbámul a kis incifinci gyerekre.

– No, öreg, mennyiért adod hozzám szolgál-
ni ezt a gyereket?

– Odaadom száz forintért.

Az úr kifizette a száz forintot, zsebre dugta a Pipakupak gyereket, hazahajtott. Éppen etették az udvaron a sok disznót. Hogy, hogy nem, Pipakupak kipottyant az úr zsebéből, s az egyik hízó bekapta a kukoricával együtt. Keresi az úr, a kondás meg a béres, tűvé teszik az udvart, de hiába, mert Pipakupak már a disznóból kiabált:

– Itt vagyok, gazdám, itt vagyok!

Nem volt mit tenni, az úr leölette a hízót, de egy éhes kutya hamm, a disznóbéllal Pipakupakot is bekapta, s elszaladt.

Pipakupak most már a kutyából kiáltotta:

– Itt vagyok, gazdám, itt vagyok!

Erre aztán kondás, béres, mindenek utána vetette magát a kutyának. Az futott árkon-bokron keresztül, az erdőben megtámadták a farkasok, széttépték. Pipakupak most már egy farkasból kiáltotta:

– Emberek, emberek, itt vagyok!

A sok kondás, béres, juhász a farkas után vetette magát. Kergették három nap, három éj-jel. Végül a farkas azt mondja nagy mérgesen:

– Eredj belőlem, holtra fáradok miattad!

– Jól van, farkas koma – mondja neki Pipakupak –, csak vigyél hazáig.

A farkas beleegyezett. Akkor Pipakupak kiugrott a bozontos farkasból, ráült a hátára, s hazamentek. Otthon Pipakupak nagy hangon bekiáltott a kapun:

– Édesapám! Farkast hoztam.

Az apja meg felkapta a fejszét, kiugrott a pitvarajtón, a farkast agyonütötte, megnyúzta, a bőrét meg eladta jó pénzért.

Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

AZ ÓRIÁS MEG A VÁNDORLEGÉNY

Népmese

Volt egyszer egy vándorlegény. Egyik reggel iszonyú égzengésre ébredt, azt hitte, vihar támadt, ég dörög. Amint kinyitotta a szemét, egy óriást pillantott meg.

– Aki az én erdőmbe beteszi a lábát, az halál fia – mennydörögte.

– Kegyelmezz nekem! Most azonnal továbbmegyek – kérte a legény.

– Ha megbizonyítod, hogy erősebb vagy nálam, elengedlek – kacagott gúnyosan az óriás. – Sőt, ha nyersz a verseny-

sajtot, magához édesgette azt a madárkát, amelyik útján idáig elkísérte, és indult az óriáshoz.

Az óriás fél kézzel kicsavart egy vastag fát. A legény őt a kivájt törzsű fához vezette.

– Ez a fa még vastagabb, mégis fél kézzel kidöntöm! – és amint egyet rácsapott, dőlt is a hatalmas fa engedelmesen.

Az óriás dühbe gurult. Egy szikladarabot vett a markába, és olyan erősen szorította, hogy víz csepegett ki belőle. A legénynek több se kellett, úgy tett, mintha követ venne fel a földről, de közben ügyesen elővette tarisznyájából a sajtot, és markába rejtette. Ahogy megszorította, csak úgy csorgott belőle a lé.

Az óriás meglepetten dörögte:

– Még a végén szégyenszemre tényleg cipelhetem a vállamon!

Azzal fölkapott egy követ, és úgy feldobta, hogy csak egy

óra múlva esett vissza.

– Ezt akár bal kézzel is megcsinálom! – mondta a legény vállvonogatva.

Ovatosan kivette nadrágzsebéből a madárkát, és jó magasra hajította. A madár persze megörült a szabadságnak, és esze ágában sem volt visszajönni. Az óriás ma is az eget kémlelné, ha a legény nevetve rá nem szól:

– Na, óriás, állod-e a szavad? Leszel-e a hátraslovam?

A megszégyenült óriás vállára vette a legényt. És elindultak együtt a nagyvilágba.

ben, a hátraslovad leszek, s oda viszlek, ahová csak akarod! – folytatta. – Holnap összemérjük az erőnket: melyikünk képes kidönteni egy vastag fát, ki tud kőből vizet facsarni, és melyikünk hajítja magasabbra a követ.

A legény kivájta egy vastag törzsű fa belsejét, kéreggel elfedte a nyílást, majd nyugodtan álmra hajtotta a fejét. Másnap korán felkelt, tarisznyájába rejtett egy darabka

Sorolj még picike,
de nagyerejű
mesehősöket.

Márciusban az újjászülető életet ünnepli ember és természet. Nekünk, magyaroknak a tavasszal együtt ébred szabadságszeretetünk is. Minden március 15-én bizakodva, remény-nel ünnepeljük az 1848-as forradalom kezde-tét, a nemzeti összefogást, a „talpra magyart”, Petőfit és a márciusi ifjakat.

ARANY JÁNOS

NEMZETŐR DAL

Süvegemen nemzetiszín rózsza,
Ajakamon édes babám csókja;
Ne félj, babám, nem megyek világra:
Nemzetemnek vagyok katonája.

Nem kerestek engemet kötéllel;
Zászló alá magam csaptam én fel;
Szülő anyám, te szép Magyarország,
Hogyne lennék holtig igaz hozzád!

Nem is adtam a lelkemet bérbe;
Négy garajcár úgyse sokat érne;
Van nekem még öt-hat garajcárom...
Azt is, ha kell, hazámnak ajánlom.

Olyan marsra lábam se billentem,
Hogy azt bántsam, aki nem bánt engem;
De a szabadságért, ha egy íznyi,
Talpon állok mindhalálig víni.

(1848)

A márciusi forradalmárok piros-fehér-zöld szalagcsokrot, kokárdát viseltek. Ma is ez az ünnep legfőbb jelképe.

Készítsetek közösen kokárda-díszletet a március 15-i műsorhoz.

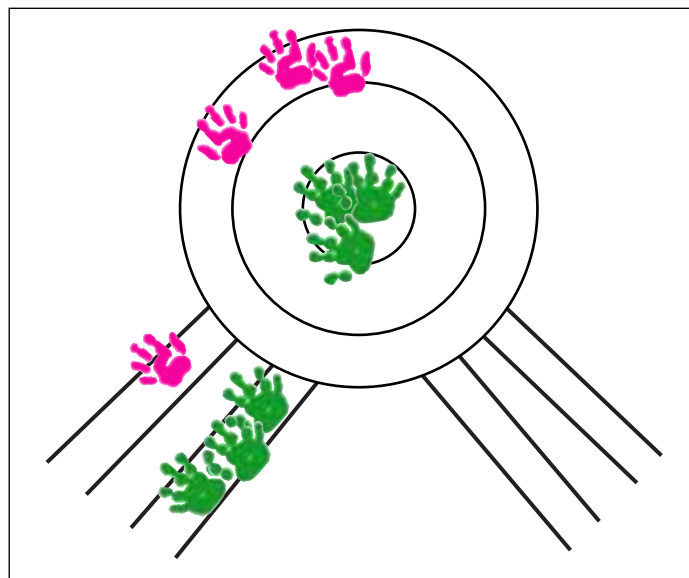
Egy nagy kartonra rajzoljátok fel a kokárda körvonalát, majd piros illetve zöld festékbe mártott tenyereket nyomjátok rá a szélső sávokra. A középsőt hagyjátok fehérén.

Tókos Mihály, Vargyas

Végh Nimród, Sepsiszentgyörgy

LÉVAY JÓZSEF

JÖN A TAVASZ

Takarodik tőlünk a tél óriása,
Úzi a tavasznak tüzes pillantása...
Elmegyen a halál, eljön az új élet,
A régen alvó föld álmából felébred.

Rózsabokor hajlik a domb oldalára,
Csakhogy piros vérből fakad minden szála,
S repülő pacsirták éneklése helyett
Ágyúszó hasgatja a levegő eget.

Ó mily kies tavasz, ó mily kedves napok,
Midőn az ég boltján új, fényes nap ragyog,
S szétszórt sugarának égető hevétől
Olvad a korona a király fejéről...

Jer, tavasz, jer hozzánk a szabadságharcba.
Új erőt lehelvén a küzdő magyarba...
Mikorra kivirít koszorúd virága,
Örömnep legyen e szegény hazába!

(1849)

**Csíki Bernadette,
Kápolnás**

Egyszer Tavasztündér későn ébredt. Ezért a gonosz Télvarázsló tovább sanyargatta, mérgecsépette az embereket. A férfiak azt beszélték:

– Elmegyek felébreszteni a Tavaszt!

Csak hogy senki se vállalkozott. Végre a kistermetű, nagyerejű Macskafarok indult

el. Télvarázsló rettenetes

hóviharokat, esőket küldött utána. A nagy zajra felébredt Tavasztündér, s megparancsolta szolgálainak:

– Nyíljatok ki! Ébredjétek fel! Ne aludjatok többet!

Abban a percben kinyíltak a virágok és tavaszi szellők kezdtek fújdogni.

Macskafarok és Tavasztündér gyorsan hazafelé indult. Macskafarok előrekiáltott társainak:

– Gyútsatok tüzet!

Az emberek és Kikelet annyira erősek voltak, hogy Télvarázsló azt gondolta:

– Jobb lesz megfutamodni!

**Császár Szabolcs,
Csíkszereda**

Elmúlt, elmúlt már a tél,
gyerekek arca csupa fény.
Ki-kiderül már az ég,
meleget süt a napfény,
kicsalja a rügyeket,
újra itt a kikelet!

Albert Rita, Olasztelek

Ezt a verset a tavasznak
és a Napsugárnak írtam:

Itt a tavasz, jó idő van,
Minden gyermek játszik boldogan.
A természet felébredt,
Az erdőben madarak mesélnek.

Német Huba, Marosvásárhely

Ambrus

**Marton Beáta,
Marosvásárhely**

Süt a nap,
Víg az ének,
Örül a gyerek
A sok mesének.
Rügyeznek a fák,
Jönnek a madarak,
Elmegy a tél,
Itt a tavasz.

**Vass Annamária,
Balázsfalva**

Egy szép télen,
amikor az állatok

nagyon fáztak és éheztek,
egy cinege rászállt
egy ágra, és megfagy-
tak a kis lábai.

A cinege elaludt, és le-
esett a földre a nagy hó-
ba. Arra járt egy kisgye-
rek, meglátta, és meg-
sajnálta. Hazavitte, és
megmelegítette a lábait.
A kisfiú ápolta és gond-
ját viselte, amíg kitava-
szodott.

**Kovács István,
Sülelmed**

Gyerkő Ágota, Nagyalambfalva

Kibújik a szép hóvirág,
Boldog lesz az egész világ,
Mert az a kis apró csoda
A nyár varázsát sugallja.

Tamás Csenge, Bánffyhunad

Bettina, Székelyszentlélek

**Címlap:
Tóth Edina,
Felsőboldogfalva,
MÜLLER KATI
Hátlap: BAK SÁRA**

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/541323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR — EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 15000 lej

Vonalka az
ajtófélén:
hadd lám, mennyit
nőttél, hékám?
Beillesz-e
már legénynek,
sudár-magas
jegényének?
Közben persze
ne feledd el,
hogy az ember
nemcsak így nő,
így edződik!
Azért kérdem:
felnősz-e a
sudár-magas
jövendőig?

Majtényi Erik

Mire jó ez a borító? Lapozz a 14. oldalra, s megtudod.

